

UFO FORUM

• FORUM FOR NORSKE UFO-FORENINGER OG INTERESSERTE •

UTGITT AV

NUFOC

NORSK UFO CENTER*

Postboks 2119, 7001 Trondheim, Norway.

NR. 4 • INNHOLD • 197⁵

- * NAMSENFJORDEN
- * MYSTISK "SØLVKULE" - SPEIDERBESØK FRA VERDENSROMMET ?
- * UFOer SETT PÅ MILITÆRT OMRÅDE I DANMARK
- * TREDIMENSJONALT FOTO AV ET UFO !
- * OMTALE AV BOKEN "UFO'S PAST, PRESENT & FUTURE"
- * UFO CENTER ØSTLANDET - EN SUKSESS !
- * MYSTERIET OMKRING DE FREMMEDE UBÅTER
- * MERKELIGE AVTRYKK I ÅKER PÅ FETSUND

m.m.

UTGITT AV

Norsk UFO Center, Trondheim

POST OG BESTILLINGSADRESSE

Postboks 2119,
7001 Trondheim

POSTGIROKONTO NR 34 69 57

UTKOMMER MED

5 nummer i året - inklusive
en egen rapportutgave:
RAPPORTNYTT, for hvert år

ABONNEMENTSPRIS PER ÅR

Kr. 30,- (kr.15,- pr utg.)

REDAKTØR

K. Stenødegård

EKSPEDISJON OG REGNSKAP

Astrid Svelmoe

STENSIL

Anton Lidstrøm

RAPPORTUTGAVEN/RAPPORTNYTT

redigeres av NUFOC Bergen -

Redaktør: Finn W. Kalvik

NB! Ved bestilling av kun-
en utgave, vennligst an-
før HVILKEN av de to som
ønskes!

Henvendelser som gjelder
selve utsendelsen av tide-
skriftet bes vennligst
stiles til ekspedisjonen
direkte, v/Astrid Svelmoe,
Postboks 3419, 7001 Tr.heim

Vi minner om at UFO Forum er
et forum for ALLE inter-
esserte her i landet, og at
en viss spalteplass derfor
alltid står til leserens
disposisjon!

Årets undersøkelser i Namsenfjorden ble
avviklet som planlagt, om enn ikke i
den målestokk man hadde håpet på. I
motsetning til i fjor skal vi denne
gang avstå fra noen malerisk beskri-
velse av begivenhetene, og nøye oss
med en kortfattet oversikt:

De velkjente problemene med sviktende
deltakelse gjorde seg gjeldende også
denne gang. Men takket være seksjons-
leder Arne Smevik, Moss, lot den plan-
lagte undersøkelsen med metalldetektor
seg gjennomføre uten forviklinger.

Den offisielle start for aksjonen var
satt til mandag 7 juli, men på grunn
av visse forsinkelser kom man ikke
skikkelig igang før onsdag, da detek-
toren ankom. Dette hadde forevrig ikke
så mye å si da det viste seg å bli til-
strekkelig med tid til rådighet for det
arbeidet som kunne gjøres denne gangen.

Jan-Ove Sundberg fra UFO-Sverige inn-
fant seg sammen med to kolleger sent
søndag kveld, men måtte desverre dra
igjen etter et par dager, grunnet andre
gjøremål.

En stund så det hele ganske problema-
tisk ut, så man trakk et lettelsens
sukk da fabrikkelier Trygve Larsen
onsdag formiddag dukket opp medbringende
søkeutstyret. Fra da av ble arbeidet
satt i gang for fullt. De første dagene
var likevel ikke bortkastet, idet vi
brakte tiden til å gjennomgå fjorårets
posisjonsberegninger på ny - foreta
visse instrumentelle undersøkelser på
land etc..

Ved hjelp av båt med påhengsmotor
slepte vi detektorsonden langs bunnen
på langs og på tvers, og med for-
skjellig avstand fra bunnen.

La det med en gang være fortalt at vi
ikke fikk noe utslag på det elektro-
niske utstyret. Men - da vi befant oss
nøyaktig over det stedet hvor vi i
fjor registrerte en torpedoformet
gjenstand (se UFO Forum nr 4/74), opp-
levet vi at den forholdsvis tunge
sonden tydelig rammes noe som raget
ganske høyt opp fra bunnen...

(over til side 22)

ER DEN MYSTISKE "SØLVKULEN" SPEIDER-
ROBOT FRA VERDENSROMMET ? ---

Hittil har National Enquirer's vitenskapelige panel ikke kunnet konstatere om den sølvglinsende kule som i mars i fjor ble funnet på en mark i Florida er av utenomjordisk opprinnelse. Dr. Robert Crægan, som er filosofiprofessor ved New Yorks statlige universitet, forklarte ved en konferanse som fant sted i juli 1974, at man da ikke var rede til å tro noe slikt. Kule beveger seg av seg selv, stanser, forandrer retning, sender ut vibrerende lyd og svarer på magnetisk påvirkning.....

Av Olle Øhman

Det var onsdag den 27 mars 1974 at familien Betz, bestående av Antonie og hans kone Gerri samt den 21-årige sønnen Terry Matthews dro hjemmefra på Fort George Island for å besiktige noen av sine eiendommer drøyt 30 km borte. En skogbrand hadde rast i trakten, og de var redde for at deres egne eiendommer skulle være i faresonen.

Etter at de hadde streifet omkring en stund i området utenfor Jacksonville oppdaget plutselig Terry og en kamerat av han en sølvglinsende kule på størrelse med en bowlingball. Den lå midt ute på en eng, og tiltrakk seg oppmerksomhet på grunn av sin glans. Guttene gikk bort til kule og tok den opp. Da de syntes at den så merkelig ut, og dessuten ikke kunne forstå hvorfor den befant seg midt ute på en skogseng, besluttet de seg til å ta den med seg hjem. De gransket området omkring stedet der hvor kule hadde ligget, men fant ikke spor av mennesker eller noe annet.

Da de kom hjem la de kule på gulvet. Dermed begynte den å rulle av seg selv, forandret retning, stanset og fortsatte på sin tilsynelatende planløse vandring over gulvet. Hele familien var forbløffet. Noen dager moret man seg med å "leke" med den besynderlige kule, men ettersom alle hadde annet å ta seg til ble kule til slutt lagt i en trekasse på Terry's rom. Der sto den borte ved vinduet da Terry en dag kom opp sammen med sin forlovede, Theresa Fraser. Terry tok fram sin gitar og begynte å stemme den. Han fant etter hvert de riktige tonene - men da han skulle begynne å spille hørte de to ungdommene hvordan kule borte ved vinduet svarte med nøyaktig de samme tonene. Theresa ble redd, og også Terry følte seg underlig til mote...

Familien kunne naturligvis ikke tie stille med sitt funn og snart var huset oversvømmet av nysgjerrige. Telefonoppringninger kom fra fjern og nær, og til og med myndighetene lot høre fra seg. Terry overlot så kule til representanter fra marinen, som foretok undersøkelser, hvorefter de returnerte den til ham. Vitenskapsmenn av alle kategorier viste sin interesse. En av dem var Carl Williston ved forskningsinstituttet Omega Minus One i Louisiana. Han foretok en analyse av kule og støtte da på en del omstendigheter som var vanskelig å forklare. Ifølge dr. Williston har kule bemerkelsesverdige magnetiske egenskaper.

Den har to poler, en nord- og en sydpol, men disse ligger ikke lineært i forhold til hverandre - de har 90 graders avvikelse. For en hul sfære synes dette å være en sjeldenhet, men ikke helt umulig. Dessuten har dr. Williston kunnet konstatere en (trolig) tredje pol, og denne har ingen klart definert motpol. En slik tredje pol burde på avgjørende måte plassere kulen utenfor våre hittil kjente fysiske lover. Det siste av de fenomener som dr. Williston har konstatert er dramatisk:

Gjennomstrømningshastigheten i magnetfeltene synes å variere i styrke etter et bestemt mønster. Den magnetiske kraften forandrer seg, med andre ord, og dette er ukjent i vår verdens fysikk.

Kan det være mulig at familien Botz har i sin besittelse det første konkrete beviset for utenomjordiske eksistensers nærvær? Rapporter om liknende kuler har strømmet inn fra flere kanter av verden (bl a Australia og New Zealand), men ingen av dem er tidligere blitt tatt hånd om.

Ved en røntgenundersøkelse som er blitt foretatt har det vist seg at kulen inneholder tre lignende mindre kuler. Et fjerde objekt som befinner seg inne i kulen later til å ha en annen tetthet og andre dimensjoner enn de tre øvrige. Kulens ytre lag minner i strukturen om stål.

Kulen er perfekt balansert, og beveger seg som sag av seg selv. Hvis man legger den på et bord går den omkring på bordplaten, men ruller aldri utenfor kanten, så lenge denne er klart avgrenset. Den tar da en annen retning. Kulen kan også trille oppover (mot bakke), altså helt i strid med våre kjente gravitasjonslover. Den later til å være forsynt med et innebygget søke- eller styresystem, som dirigerer den og hjelper den med å unngå "feller".

Preliminære undersøkelser viser at den er ømfintlig for værforandringer. På solskinnsdager er den mer aktiv. Dette har intet å gjøre med direkte varmpåvirkning, heller ikke med elektriske strømninger, da man har testet kulen i slike henseender.

Enda er det mange undersøkelser som står igjen før vitenskapsmennene kan uttale seg om det merkelige funnet. Men det er vel et spørsmål om vår teknikk er tilstrækkelig i dette tilfellet.....

Det hersker forøvrig en forbløffende overensstemmelse mellom målene på kulen og jorden. Jfr nedenforstående tabell:

	KULEN	JORDEN
Diameter:	7,96 tommer	7.926 miles
Omkrets :	24,99 tommer	24.868 miles
Ytre lag:	4,29 til 4,50 tommer	25 miles

Kilde: UFO-Information nr 2 - 1975. Kredit : UFO-Sverige

UFO'ER SETT PÅ MILITÆR RADAR I DANMARK

Intervju: Willy Wegner.

I november 1973 deltok jeg i Frederiksberg UFO-Studiekreds' landsturné. Vi gjestet København, Odense, Esbjerg, Herning, Ålborg og Århus. Min oppgave på turneen var å ta meg av de utstillingsgjestene som hadde egne opplevelser å berette om, og disse var mange.

I Ålborg traff jeg L.N. som hadde gjort militærtjeneste ved en av flyvåpnets radarstasjoner. Jeg tok opp hans beretning på bånd, og gjengir her hva L. N. hadde å fortelle :

-Jeg tjenestegjorde på flybasen ved Skagen, hvor vi i januar 1973 med to ukers mellomrom så en serie objekter. Det var ekko på radar-skjermen, små lysende prikker, som beveget seg fra området omkring Randers og sørover. De gikk nesten direkte syd og med en hastighet på mer enn tolv (12) ganger lydhastigheten. De var seks til syv stykker hver gang. Jeg hadde en kollega ved siden av meg, og jeg sa til ham nærmest for spøk: "Se på disse ekkoene, de likner UFO's". Dette slo han naturligvis bort som tøv, da det er noe vi normalt ikke tar hensyn til. Det er altså noe dere ikke skal rapportere ?

-Nei ikke i det hele tatt. Dette beror på at det ikke blir godkjent som vanlige ekko i vårt dataanlegg. Det siles automatisk bort ved datamaskinen når hastigheten ligger over- eller under en viss grense.

Disse observasjoner kan altså kun legges merke til ved å se på radar-skjermen ?

-Ja, det finnes så å si en sperring i dataanlegget som gjør at de ikke registreres som fly-ekko.

Når i januar hendte dette ?

- Det kan jeg ikke huske eksakt.

Var det med to ukers mellomrom ?

- Ja.

Begge omgangene i januar ?

- Ja.

Så du hvor mange det var sammenlagt ?

- Nei, men det kan ha vært flere totalt, ettersom en tett formasjon i visse tilfeller markeres som en prikk på radarskjermen. Det var likedan som et vanlig ekko fra fly, men hadde en fantastisk hastighet. Det var derfor jeg la merke til det, samt at det dukket opp flere og nøyaktig på samme kurs.

Kom de på en rekke ?

- Nei, de kom med et visst mellomrom. Når den ene nådde ned til den tyske grensen, dukket den andre opp ved Århus.

Kunne De følge dem hele veien ?

(fortsettes neste side)

- Ja, hele veien ned til grensen, og det tok ikke lang tid - ca et minutt fra Århus og ned til Tyskland.

Det var meget stor hastighet ?

- Ja, vi regnet den ut, i og med at man ved et trykknappsystem kan legge inn såkalte avstandsringer. Vi kom fram til en helt fantastisk hastighet - ti, tolv og iblant femten ganger lydhastigheten.

Forsøkte De å måle hvor høyt de gikk ?

- Ja, men vi fikk dem ikke registrert på høydemålerne.

Betyr det at de høydemessig sett var utenfor hva som kan måles ?

- Det er vanskelig å si. UFO'ene kan ha vært utenfor høydemålerens rekkevidde i avstand innen vi svingte denne manuelt i riktig retning. Som jeg nevnte tidligere finnes det en sperre i dataanlegget, slik at den automatiske høydemåleren ikke trer i funksjon.

Det vil si at det ikke dataregistreres fordi det klassifiseres utenfor disse rammene ?

- Ja, og det skal også gå en viss tid før det overhodet blir registrert i systemet. Objektet skal være en viss tid på radarskjermen og ha en rimelig hastighet, ellers sier datasystemet ifra. Det passer ikke inn og blir automatisk silet bort.

Beveget de seg i samme retning i begge tilfellene ?

- Ja.

Har du sett noe tidligere ?

- Dette er de eneste tilfellene hvor jeg har sett noe. Min bror sier at han har sett noe flere ganger.

Vanlige visuelle observasjoner ?

- Ja.

Etter intervjuet den 22 november 1973 har jeg korrespondert med vitnet, bl a for å forsøke å fastslå tidspunktet for observasjonene. L. N. mener at det begge gangene var omkring kl 22.- men han er ikke helt sikker.

Kilder : UFO-Aspekt nr 4 - 1974

UFO-Information nr 2-1975.

-----o-----

TIL VÅRE LESERE PÅ ØSTLANDET

Vår største regionalgruppe er dannet i din del av landet. Det skjer stadig et eller annet og gruppens oppgaver er mange og interessante.

Rekrutteringen til gruppen har vært god, men det trengs likevel stadig mer folk - det være seg feltforskere i områder som ennå ikke er dekket, eller personell til interessante og givende oppgaver innen seksjonene.

I tillegg til de tre seksjonene som allerede er dannet (Laboratorieundersøkelser, Lillestrøm - Forskning, Kongsvinger - Utrykning, Moss) er vi i gang med opprettelsen av en Informasjonsseksjon i Drammen.

Tenk over disse tingene, og ta kontakt med regionalgruppens ledere.
Postadresse: Norsk UFO Center Østlandet, Postboks 84, 2001 Lillestrøm.
Telefonnr.: (02) 73 06 37. Elbjørg- eller Erik Fjeldberg.

UFO-LANDINGER I DANMARK

Enda en gang et imponerende arbeide levert av

Willy Wægner, Dansk UFO-Center

I sin innledning til boken sier Willy Wegner :

-Siden slutten av 50-årene, da de første ufoforeningene oppsto her i landet (Danmark), er det til disse foreninger innsendt tusenvis av ufo-beretninger. Jeg har her i boken valgt å konsentrere meg om en bestemt gruppe av disse, nemlig de såkalte type 1-beretninger. Det vil si beretninger hvor observatøren kan fortelle å ha sett UFO'er i lav høyde.

Beretningene er funnet fram ved en systematisk gjennomgang av ufo-tidsskrifter og utklippssamlinger, og det er således lagt vekt på offentliggjorte beretninger framfor arkivmateriale. Under hver beretning vil man finne kildeangivelser.

De 120 beretningene, som ligger i perioden 1951 - 1972, utgjør ikke et komplett materiale. Dels dukker det stadig opp nye, dels får man stadig kjennskap til beretninger som er flere år gamle. Langt den største del av beretningen stammer fra tidsskriftet UFO-NYT. Dette er ikke så merkelig, idet SUFOI (Skandinavisk UFO-Information) som utgir dette bladet, primært arbeider med innsamling av observasjonsmateriale. Internasjonalt sett hører SUFOI til blant de best arbeidende UFO-foreninger, og har eksistert siden 1957.

I katalogen har hver beretning et nummer, dessuten angis år, måned, dag og cirka tidspunkt for observasjonen. Etter dette følger ukedag og plassen hvor observasjonen fant sted. Ved selve beretningen er det tilstrebt å bruke observatørens egne ord og beskrivelse av hendelsen. Nederst finner man kildeangivelsen. Endelig er det i et tillegg forsøkt utdratt noen konklusjoner av de 120 type-1 beretninger.

(---)
oo o

Boken gir en ypperlig oversikt over ufo-observasjoner i denne kategori fra Danmark, og er rikt utstyrt med tabeller etc., samt en del billedmateriale. Den er forøvrig tydelig inspirert av Jacques Vallee's glimrende arbeide - "UFO-LANDINGER I SPANIA OG PORTUGAL", som vi har omtalt i et tidligere nummer av UFO Forum.

La det også i denne sammenheng være nevnt at Dansk UFO Center's arkiver helt sikkert er den mest omfattende registrering av ufo-stoff i Skandinavia. Samtlige opplysninger som er benyttet i omskrevene bok er innkodet på randhullkort hos DUFOC. Der finnes også et omfattende bibliotek, hvorfra det snart kan lånes ufo-litteratur.

Boken er på 111 sider, uinnbundet. Pris D. kr.16,95

Ekspedisjon: Fritt UFO-studium, FUFOS, Brobergsgade 12, 1427 København.

Kan også bestilles hos Valby Antikvariat & Bogimport (se annonse)

DANSK UFO CENTER STARTER UTGIVELSE AV NYHETSBREVER

Som lovet i Dansk UFO Tidsskrift nr 3/4 1974, ville det bli utsendt noen nyhetsbrev fra Dansk UFO Center til de tidligere utvekslingspartnere. Vi har nå mottatt det første, som er for april 1975. Her skriver Willy Wegner innledningsvis:

Behovet for øket informasjon mellom interessegruppene innenfor ufo-saken har steget meget sterkt i de senere år. Som aldri før er det behov for registrering og katalogisering for å finne fram i den etter hånden enorme informasjonsmasse om ufo-saken og dens tilknyttede aspekter. Et viktig ledd i dette forhold er at de forskjellige interessegrupper vet hva andre grupper sitter inne med av materiale, slik at man gjensidig kan hjelpe hverandre. Som et ledd i dette foreligger med dette nyhetsbrev en oversikt over Dansk UFO Centers ufo-litteratur. Senere vil det bli utarbeidet en liste over tidsskriftssamlingen, som anslagsvis omfatter 4000 blad, samt en håndliste som kan forventes utsendt. Med hensyn til den bibliografiske registrering av tidsskriftsartikler og bokkapitler rent emnemessig, så er en slik fortegnelse altfor omfattende og kostbar å framstille på nåværende tidspunkt. Imidlertid kan man bestille emnefortegnelser med litteraturhenvisninger. (Et eksempel er vedheftet nyhetsbrevet).

Dansk UFO Centers litteratur er oppdelt i to adskilte samlinger: Primær- og sekundærsamlingen. Primærsamlingen utlånes ikke, men man kan rekvirere fotokopier av evt. ønsket materiale, for framstillingsprisen + porto. Ved særlige forskningsoppgaver kan det dog dispenseres fra denne regelen. I et senere nyhetsbrev vil det bli medsendt utdrag av den aktuelle ufo-debatt i dansk presse, f.eks. observasjonsberetninger, bokanmeldelser, generelle artikler, intervjuer mm.. Forøvrig poengteres at dette nyhetsbrev utelukkende sendes på utvekslingsbasis, men kan altså IKKE tegne abonnement. Dessuten er nyhetsbrevet basert på interskandinavisk utveksling.

Endelig skal det slås fast at Dansk UFO Center ikke er en gruppe eller forening, som man kan bli medlem av. Dansk UFO Center er utelukkende et arkiv og bibliotek med ufo-saken som spesialitet. Det faste personale består kun av undertegnede. (Willy Wegner - red.)

Med hensyn til det nye tidsskrift: UFORALIA - et tidsskrift for ufo-litteratur - så er dette blitt forsinket, foreløpig til omkring juli d.å.. Her er det inntil nå fire medarbeidere.

Neste nyhetsbrev forventes utsendt i mai, med pressenytt fra årets begynnelse og up to date.

Vi ser på nyhetsbrevene som et ypperlig tiltak - noe som vil komme alle samarbeidende parter til gode. At stoffet på forhånd er ordnet og bearbeidet på forskjellig vis, gjør det naturligvis adskillig lettere for den som skal benytte det videre. Tiltaket er også et slående eksempel på hvor viktig det er med koordinering og samkjøring innen ufo-arbeidet. Ennå i dag lider denne virksomheten ved at altfor mange enkeltgrupper arbeider parallelt med de samme funksjonene. Her står man stadig overfor omfattende oppgaver å løse, noe vi i NUFOC bør satse sterkt på i tiden som kommer.

SENSASJONELL OPPDAGELSE !

GICOFF PRESENTERER ET VERDENSUNIKT BILLEDmateriale: TREDIMENSJONALT FOTO AV ET U F O -

Fra Danmark beveger vi oss over til Sverige. Her er det GICOFF som kan presentere det helt store innen ufo-arbeidet, nemlig et tredimensjonalt fotografi av en tydelig konstruert flygende gjenstand, av diskos-typen. Vi lar GICOFF selv fortelle om hvordan det hele gikk til:

I 1971, på forsommeren, ble pressen presentert for den merkeligste og skarpeste ufo-fotos som noensinne er tatt. Det har nå gått tre og et halvt år siden dette. Hendelsesforløpet ble den gang presentert i vårt tidsskrift (GICOFF Information - red), og vi skal her gjengi hendelsen i korte trekk.

Den 25 år gamle truckføreren Lars Thörn var ute og kjørte moped på en av disse små-veiene som krysser Skillingaryds skytefelt i retning mot "Stora Spänneberget, som ligger nord-øst for den lille byen Skillingaryd i nordre del av Småland. Sønnen Lars, som satt på, var på den tiden omkring 4½ år gammel.

Thörn fortalte at han hadde sett noe som blenkte over åsene i nord-østlig retning. Han kunne se et objekt dale ned og bevege seg horisontalt langs terrenget. Trær, bakker og bergmassiv skjulte av og til objektet under dets ferd.

Lars senior svingte inn på en mindre vei, som fører opp til et høyere-liggende skyttervern, i håp om at han kunne se objektet bedre derfra. Han stanset, hjalp sønnen Lars av, og kastet mopeden fra seg. Så løp han opp langs en liten sti samtidig som han oppdaget at han hadde mistet gjenstanden av syne. (Det lå en bunker foran ham og han tenkte at objektet kanskje var skjult av denne - red.)

Thörn forlot stien, løp inn blant buskene, og der - til venstre for bunkeren - sto objektet stille, med unntak av svake vuggende bevegelser.

Her gjaldt det sekunder. Fort opp med kameraet - første bilde tas stående. I sin iver glemt han å innstille fotoapparatet. Det andre bildet tok han knestående, etter å ha endret eksponeringen noe. Apparatet var et såkalt spionkamera av merket Minolta 16.

Dette skjedde en solfylt formiddag den 6.5.1971, klokken 0955.

-o-o-o-o-o-o-o-o-

TRE STORE FOTOLABORATORIER

Kodak AB, Hultins foto (sort-hvitt-laboratorium), Colorfoto (farge-laboratorium) m flere har gransket negativene og funnet dem ekte, og samstemmig oppgitt at det ikke er tale om noen innkopiering.

Det har vært mye diskusjon om dette billedmaterialet mellom medlemmene i foreningen, men vanskelig å få noe tak på bevisføringen slik at den skal kunne tiltale såvel de overtydde som tvilerne. Dessuten flyter stadig nytt materiale inn i forbindelse med nye tildragelser som venter på å bli behandlet, så vi har måttet legge dette arbeidet til side gang på gang.

Imidlertid skjedde det nylig noe interessant som kanskje kan kaste nytt lys over billedmaterialet. Vi målte opp avstanden mellom bunkeren og objektet på begge bildene og fant at den varierende noe. Det samme gjelder grenene på buskene i forgrunnen. Vi målte opp såkalte homogene punkter og sammenliknet deres plassering på fotografiene i forhold til bunkeren. Lars hadde nemlig flyttet seg litt, fra høyre til venstre, mellom eksponeringene.

Dette var noe vi kjente til på forhånd, men hadde ikke reflektert så mye over det. Ved tidligere anledninger hadde vi pratet litt om billed-stereo-effekt, men ikke riktig trodd alvorlig på det. Vi laget et par kopier i størrelsen 7 x 10 cm., og så preparerte vi et stereogram av begge bildene. En del justering måtte til i og med at kameraet var blitt holdt noe på skrå ved den ene eksponeringen og måtte rettes opp noe under monteringen av stereogrammet.

Et enkelt stereoskop ble laget av to linser med samme dioptrial, samt noen pappbiter og klister. Vår overraskelse var stor da vi fikk se resultatet.

Samme bilde presenteres som bilag i dette nummer (GICOFF-Information nr 1 - 1975), bare med den forskjell at det er utformet etter anaglyf-teknikken, slik at bildet bekvemt kan betraktes gjennom stereobriller. Effekten blir den samme som ved stereoskop. Hva har vi så vunnet på denne oppdagelse? Hva er det som gjør at Thorns billedmateriale får fornyet interesse?

S V A R :

Et vanlig, flatt, todimensjonalt bilde er lettere å manipulere med enn et 3-D bilde.

Det kan vel gå like bra om man forsøker å fuske med et 3-D bilde, vil noen kanskje si?

Svaret er: Sikkert nok, men det er betydelig mer komplisert, og vedkommende bør da ha god innsikt i stereoteorien, samt gå meget teknisk raffinert til verks. Den minste blunder, og det hele avsløres meget lett.

~~Nå er det kanskje noen som spør: Stoler De ikke på Lars Thorn?~~

S V A R :

Vi vil så gjerne tro på alle som sender vitneutsagn inn til oss, tro for all del ikke noe annet, men på grunn av den enorme bevisbyrden man fra negativt hold krever av oss når det gjelder et så kontroversielt emne som uføfenomenene representerer, så må vi som regel alltid innta en forsiktig holdning når det gjelder vitnesbyrd av dette slag - for ikke å gå på altfor mange miner. Risikoen er likevel stor, det får vi så altfor ofte erfare. Mange har forsøkt å bløffe oss, men som regel blir de avslørt, fordi de ikke har gått tilstrekkelig grundig til verks.

Vårt håp er nå at disse nye erfaringene skal åpne ytterligere muligheter for å bearbeide Thorns materiale på hva man kaller en seriøs måte, som kan tiltale de troende resp. tvilende når det gjelder dette emnet.

Siden det ikke lenger er tale om et platt 2-D bilde, men et av 3-D kvalitet, kan man begynne å resonere om vinkler, trigonometriske målinger mm.

Vi kommer etter hvert til å presentere en mengde interessante data vedrørende disse bildene, slik at også De og andre som leser vårt tidsskrift, og som er teknisk- og teoretisk interesserte, skal kunne være med på å framlegge synspunkter på denne hendelsen. Send oss da gjerne noen ord om Deres refleksjoner.

Vennlig hilsen

GICOFF - Red. (Sitatet er en del forkortet)

Kilde: GICOFF-Information nr 1 - 1975.

Det tredimensjonelle bildet fulgte som bilag til dette nummer av GICOFF-Information, sammen med et par stereobriller. Og at 3-D effekten var tilstede nøler vi ikke med å skrive under på ! Inntrykket av fotografiet var ganske forbløffende.

På den nederste fjerdedel av bildet kan man se bakken i forgrunnen. Til venstre noen busker, og til høyre en del av bunkeren. UFO'et svever like til venstre for denne. Ved å betrakte bildet gjennom stereobrillene ser man med all ønskelig tydelighet at UFO'et - som har form av to dype tallerkener lagt mot hverandre - befinner seg et godt stykke b a k bunkeren.

For de av våre lesere som måtte være interesserte i å skaffe seg dette enestående fotoet, foreslår vi at de sender noen ord til GICOFF, og spør om å få kjøpe GICOFF-Information nr 1 - 1975, hvor bildet og stereobriller som sagt følger som bilag.

Adressen er: GICOFF-Information,
v/Jørgen Karlsson,
Sagøgången 57, 3. vån.,
422 45 Hisings Backa, - Sverige

Vi gratulerer GICOFF med et fremragende arbeide !

M E R F R A S V E R I G E :

Arbetsgruppen for ufologi, i Søder-tälje, har etter en tids fravær steppet inn på arenaen igjen. Etter det vi får opplyst har man nå til hensikt å satse på bibliotekvirksomhet, samt et nyhetsblad, med

andre ord et opplegg tilsvarende det Dansk UFO Center har, og som er omtalt foran. Det første nyhetsbladet har vi allerede mottatt. Biblioteket tar sikte på å anskaffe ufologisk materiale av alle kategorier - altså ikke bare bøker og tidsskrifter, men også slike ting som billedmateriale, film, lydbåndopptak etc., A.F.U. - SERVICECENTER FØR UFOLOGISK FORSKNING har i dag tre hovedfunksjoner: Bibliotekservice, Bibliografisk forskning og Informasjon. En av hensiktene med virksomheten er å bistå forskere, foreninger, aviser, andre biblioteker osv.. Hvorvidt A.F.U. kan tenke seg å strekke denne virksomheten ut over sitt lands grenser vet vi i øyeblikket ikke, men vi kommer naturligvis til å forhøre oss på dette punkt, og vil da komme tilbake til saken her i UFO Forum. Gruppen opererer med en avgift på Svkr. 15,- per år, fra sine klienter.

Det svenske Prosjekt URD (UFO Rapport og Data), som blant annet omfatter elektronisk databehandling av ufo-rapporter (se UF nr 2/75), ser ut til stadig å seile i medvind. Vi har nettopp mottatt en ny brosjyre med mer informasjon om prosjektet, hvor det blir opplyst at man har ambisjoner i retning av å få i stand et internasjonalt samarbeide på dette punkt i framtiden.

Dette burde jo være noe for NUFOC's mange feltforskere, og vi kommer til å holde oss orientert om utviklingen.

Av helt umiddelbar interesse er det å merke seg at prosjektet har utarbeidet et k u r s for sine feltrapportører, i form av en detaljert "utdannelsepakke". Vi vil derfor kontakte URD for å få vite om kurset er tilgjengelig for feltforskere utenfor Sverige, og vil komme tilbake til dette så snart svar er mottatt.

oo oo^o oo

=====

**ETABLERINGEN AV NORSK UFO CENTER ØSTLANDET
EN STADIG STIGENDE SUKSESS !**

=====

Utbyggingen og effektiviseringen av NUFOC Østlandet fortsetter med full styrke.

Som tidligere meldt er NUFOC Østlandet forlengst et faktum og hovedkvarteret for regionalgruppen er foreløpig henlagt til Lillestrøm, under ledelse av Erik- og Elbjørg Fjeldberg. Lillestrøm-gruppen er dessuten NUFOC's seksjon for laboratorieundersøkelser.

Videre er FORSKNINGSSEKSJONEN i Kongsvinger allerede i virksomhet, og i Moss er det opprettet en spesiell UTRYKNINGSSEKSJON, under ledelse av vår dyktige feltforsker Arne Smevik. Gruppen stillet med en god del viktig utstyr for oppgaven og mer vil bli skaffet etter hvert, sier Smevik, som nå altså har rykket opp til seksjonsleder.

Etableringen av NUFOC Østlandet betyr også at samtlige av våre folk i landsdelen, som tidligere var representanter, nå er blitt medlemmer av Norsk UFO Center. En omfattende katalog på mellom 50 og 60 sider er utarbeidet og distribuert til hver enkelt av NUFOC's medlemmer og representanter, og denne katalogen omfatter bl a en oversikt over vår nye og meget betydningsfulle regionalgruppe, NUFOC Østlandet.

Vi håper flere av våre lesere vil melde seg etterhvert!

Ifølge damens rapport skulle det finnes en organisasjon - "OEEV" - som sto for "Universal Association of Planets", og denne hadde et prosjekt i gang - "EU", eller "EUNEZA", som betydde jorden. Så plutselig tok saken en uventet vending. En marineoffiser ble av damen fortalt at "de" nå var villige til å svare på spørsmål direkte gjennom ham (offiseren) - en av marinens kommando- og etterretnings-offiserer, uten erfaring med telepatisk kommunikasjon... Han overtok, og skulle forsøke å skrive ned svarene på spørsmål stillet til ham av en av hans medhjelpere.

Meldingen om resultatet havnet raskt i Washington - hos offisielle representanter og en meget skeptisk CIA. Dog - man fant ingen grunn til fullstendig å avfeie rapporten fra disse høyt ansette marine-offiserene. Friend fortsatte: - Det var i 1959 at jeg ble invitert til å overvære et møte avholdt i sikkerhetsavdelingen i en av Washingtons regjeringsbygninger. Jeg fikk en kort orientering om et eksperiment som var blitt utført med den samme marineoffiseren, foran en gruppe CIA-medlemmer og militært personell. Det ble beskrevet hvordan offiseren, etter å ha falt i trance, kom i kontakt med utenomjordiske vesener. En rekke spørsmål ble stilt ham, og svarene kom tilbake, som f.eks. slik: "Favoriserer De noen regjering, gruppe eller rase?" - og "Vil det bli en tredje verdenskrig?" Svarene på begge disse spørsmål var "Nei." "Kan vi se et romskip?" Offiseren, stadig i trance, ba gruppen om å gå bort til vinduet, og de ville få bevis. Gruppen så gjorde, og de observerte et UFO. Det ble fortalt meg at man ringte for å få en radarbekreftelse. Svaret var at den aktuelle kvadrant av himmelen var strøket ut av radaren på det tidspunkt.

- Etter å ha blitt orientert om alle detaljer spurte jeg marineoffiseren om han kunne forsøke å få i stand en kontakt for meg. Han satt noen minutter, og lot så til å havne i en dyp trance... strupehodet beveget seg raskt opp og ned. Vi stilte han spørsmål, og han skrev ned svarene - med nokså store bokstaver, og med hurtige, men tykkvisse bevegelser. Det minnet ikke om noe som stammet fra hans egen naturlige hånd. I løpet av utspørringen ble vi fortalt navnene på noen av disse såkalte utenomjordiske. En var "CRILL", en annen "ALOMAR", og enda en annen "AFFA" - angivelig fra planeten Uranus.

- Nå må vi huske på at disse menn hadde sikkerhetsklarering, og var høyt respekterte medlemmer av CIA. Alle var funnet å være høyst troverdige og ansvarlige profesjonelle regjeringsrepresentanter.

- Etterpå sendte jeg inn min rapport. Og da var det at min general fortalte meg at så lenge et annet regjeringskontor drev undersøkelser i saken, skulle vi droppe den.

En historie som meget vel kunne ha vært skrevet av en fantasifull science-fiction forfatter - men jeg er i besittelse av den aktuelle redegjørelse for tildragelsen fra en av agentene som var til stede. Navnene på syv menn er nedtegnet, men på grunn av sakens uvanlige natur og etter å ha snakket med en av CIA's agenter i Maryland, må navnene på disse forbli konfidensielle.

MEMORANDUM

- I Den 6 juli 1959 tok herr _____, Washington DC kontakt med Col. _____ i forbindelse med uidentifiserte flygende objekter. Col. _____ informerte herr _____ Major Friend --- møte hos CIA 9 juli 1959.
- II A. 1400, 9 juli 1959 ble et møte avholdt hos CIA, 5th and K Street, NW Wash.

(fortsettes neste side)

B. Herr _____ fungerte som formann og åpnet møtet med generelt å diskutere ufoprogrammet og den stilling CIA og ONI hadde tatt til dette opp til dags dato. Spesielt nevnt ble Mariana-observasjonen fra august 1950, og Tremonton-observasjonen den 2 juli 1952. (Diskusjonen varte i to timer).

C. Som bakgrunnsinformasjon ga herr _____ en kort orientering overfor mj. Friend om en sak som i mai-juni 1954 var blitt undersøkt av marinen. Saken gjelder en fru S _____, fra South Berwick, Maine, som rapporterte til marinen, gjennom Rear Admiral K _____, South Berwick, at hun var i kontakt med personer fra rommet. Metoden går ut på at hun tanker på et spørsmål, og ved å slippe fullstendig av med en blyant i hånden vil en eller annen ukjent kraft kontrollere hennes hånd og skrive ned svaret. Det ble også pekt på at den kanadiske regjering hadde ledet en omfattende undersøkelse omkring fru S _____'s påstander. En komplett mappe om denne saken finnes på kontoret hos _____ ONI.

D. Commander _____ slo fast at i slutten av juni hadde han og en annen marine-offiser floyet opp til Main og besøkt fru S _____ i den hensikt å overvære en kontakt, samt intervjue damen. Etter kontakt og intervju spurte fru S _____ Commander _____ hvorfor han ikke foretok en kontakt selv. Offiseren forsøkte, men lyktes ikke.

E. Etter å være kommet tilbake til Washington diskuterte Cmdr _____ saken med herr _____ og Lt.Col _____ hos CIA. Etter henstilling fra disse to forsøkte han en ny kontakt og lyktes tilsynelatende å motta en melding fra en person kalt AFFA, en innvåner av planeten Uranus:

Spørsmål: Favoriserer De noen bestemt regjering, religiøs gruppe eller rase?

Svar : Nei, det gjør vi ikke. (Signert AFFA)

Spm : Vil det komme til en tredje verdenskrig?

Svar : Nei (Signert AFFA)

Spm : Er katolikkenes det utvalgte folk?

Svar : Nei (signert AFFA)

Spm : Kan vi se et romskip?

Svar : Når ønsker De å se det? (Sign AFFA)

Spm : Kan vi se det nå?

Svar : Gå til vinduet (Sig AFFA)
(Alle sammen går bort til vinduet..)

Spm : Ser vi i riktig retning?

Svar : (Svaret kommet muntlig) Ja, (Sign AFFA)

På dette tidspunkt, ca klokken 14, den 6 juli 1959, så samtlige hva de antok var en flygende tallerken. De beskrev objektet som rundt, med kanten lysere enn sentrum. Lt.Comdr _____ sjekket med Washington Center (radar) og fikk der opplyst at av en eller annen ukjent grunn ble radarekkoene fra den retningen hvor romskipet angivelig kunne ses, stroket ut på det tidspunkt da observasjonen fant sted. I løpet av kontakten var det et av svarene som indikerte at man hadde problemer med å trenge gjennom vårt radarnett (dvs fysisk penetrasjon av v å r t radarnett - å kunne slippe igjennom det).

F. (Etter diskusjon og eksaminasjon av dokumentene forsøkte man å oppnå enda en ny kontakt, men med begrenset resultat. Gjennom de få svarene man mottok ble det antydnet at tiden ikke var den riktige..)

G. Harr, _____ og samtlige av de øvrige personene som var tilstede bevitnet at de hadde kjent _____ i mange år, og at han alltid hadde vært kompetent, rolig, reservert og meget konservativ. Alle bekreftet de eksperimenter og de erfaringer som ble gjort., inkl observasjonen av hva de mente var et romskip.

H. Den 10 juli 1959 besøkte Major Friend, sammen med Cmdr _____, kontoret til _____ ONI for å studere sakmappen til fru Swan. Rapporten tyder på at fru Swan har vært i berøring med følgende personer i vårt planetsystem:

AFFA - (Uranus), CRILL (Jupiter) - ALOMAR (Mercur) - PONNAR (Mercur)
(Som ønsket å overlate den menneskelige rase til seg selv) -
ANKAR - (Centaurus).

De Forente Staters Marine tilkjennegir at gjennom disse kontakter har fru S _____ vært i stand til å besvare tekniske spørsmål hevet over hennes utdannelsesnivå og bakgrunn. Sakmappen inneholder nedtegnelser om svar som fru S _____ har fått og som løselig nevner en del om hvordan romskipene fungerer og hva de er laget av. Men der var lite av verdi. Herr _____ tilkjennegir at kanadierne har benyttet seg av disse vitenskapelige synsvinkler.

I. Nedtegnelsene om fru S _____ indikerte at der fantes en organisasjon DEEV som står for Universal Association of Planets, og at organisasjonen har et prosjekt EU eller Euneza (?) i gang. Hva prosjektet skulle utrette ble ikke nevnt. Nedtegnelsen indikerte at folketallet på Jupiter var 787.730.016, og at dagen der var 7 ganger lengre enn på Jorden (!), samt at dagen på Uranus var 10 ganger lengre.

J. Under disse diskusjonene med _____ mente han at intet av det foreliggende materialet bar tilstrekkelig konkret til at han ville gå inn for mer omfattende aksjoner i saken. Likevel var han av den oppfatning at det burde utarbeides spesifikke spørsmål dersom flyvåpnet aktet å forfølge saken videre. Visse arrangementer ble da også foretatt for om mulig å oppnå en ny kontakt, nærmere bestemt den 11 juli 1959. Major Friend bad om at ATIC måtte bli holdt underrettet om resultatene.

Jeg (bokens forfatter) spurte Friend hva de eventuelle resultatene ble. Han la hendene sammen og lente seg fram på albuen: - Vel, når en general ber en oberst om å glemme det, så glemmer jeg det ! Dog fant jeg senere ut at de vitnene som var tilstede den gangen var blitt forflyttet til andre baser, eller annen tjeneste. Til denne dag er hendelsen en uløst gåte for meg. Jeg vet ikke hva man kan få ut av den.... Den virker fullstendig enestående blant all min erfaring når det gjelder undersøkelser av UFO's."

- Det vil sikkert allerede ha slått leserne at vi denne gangen har brakt stogg som ellers ikke har vært vanlig for UFO Forum. Dette er riktig. Men grunnen til at vi ved denne anledningen har beveget oss ut på de "skrå bredder" av ufo-logien er ene og alene den solide dokumentasjonen av disse uvanlige tildragelsers ekthet. Vi har naturligvis aldri noe imot en hendelses art, - det er dens grad av forsvarlig dokumentasjon vi legger til grunn for bedømmelsen av hva slags stoff som bør vies plass i tidskriftet. Og det dokument som her er gjengitt i en viss avkortet form, minner oss om ufo-fenomenets komplekse natur..... Det minner oss også om teoriene til de forfattere som understreker det faktum at "ufonautene" alltid gir helt feilaktige og forvirrende opplysninger fra seg til de personer som påstår seg å ha hatt en form for kontakt med dem. (Jfr f eks John A Keel.).

Men omskrevne bok inneholder selvsagt også en masse annet interessant og aktuelt stoff - bl a detaljerte gjennomgåelser av berømte, "klassiske" saker, som Mantel-saken fra 1947, Chiles og Whitted, 1948, Washington DC, 1952, (de berømte radarobservasjonene) og flere andre. En interessant billedseksjon mangler heller ikke, og enda er der rikelig med plass igjen til interessante diskusjoner og tildels nye opplysninger om ufo-sakens mest aktuelle aspekter.

Dette er en n y bok om UFO'ene, og den horer avgjort hjemme blant de bedre !

Robert Emeneegger: UFO's PAST PRESENT & FUTURE (På engelsk)

Ballantine Books New York, okt 74.

Boken er på 180 sider - uinnbundet, og koster Dkr. 16,50.
Bestilles hos Valby Antikvariat & Bogimport, Danmark.

UTBYGGINGEN AV NORSK UFO CENTER ØSTLANDET FORTSETTER

En stund etter at Lillestrom hadde påtatt seg vervet som hovedkvarter for NUFOC Østlandet, mottok vi også klarsignal fra Kongsvinger - at man der nå var rede til å etablere seg som Norsk UFO Centers FORSKNINGS-AVDELING, noe gruppen forøvrig i lengre tid har tatt sikte på.

Retningelinjene for forskningen er allerede trukket opp, og arbeidet skulle kunne være i full gang når som helst nå.

Samtidig har vi framsatt en anbefaling overfor vår dyktige mann i Moss, Arne Smevik, vedrørende opprettelsen av en spesiell utrykningsekspedisjon der. Når vi først henvendte oss til Smevik i denne forbindelse skyldes det først og fremst at han sikkert er den av våre folk som pr i dag er i besittelse av det viktigste og mest omfattende utstyret for feltforskning.

For å unngå mulige misforståelser minner vi gjerne om at alle i Østlandsområdet som tidligere var våre REPRESENTANTER, nå naturligvis er blitt MEDLEMMER i Norsk UFO Center, i og med dannelsen av Regionalgruppen for landsdelen.

Selv om enkelte grupperinger - som f eks Lillestrom, Kongsvinger og forhåpentligvis Moss og Drammen - har fått spesialfunksjoner, så vil dette selvsagt i k k e bety noen forandringer i de funksjoner som såvel disse som våre øvrige medlemmer har hatt tidligere. Det kan vel sies ønsket på den måten at alle i praksis har de samme funksjonene som tidligere, og at oppgavene til de opprettede AVDELINGER kommer i tillegg til disse. Den påtenkte utrykningsavdelingen f eks er ment å skulle være en spesialavdeling best mulig skikket til på kort varsel å rykke ut i felten og foreta påstedet-undersøkelser ved gitte anledninger. Dette vil altså ikke på noen måte overflodiggjøre a n d r e feltforskere. Poenget er at spesialavdelingen bør ha stor aksjonsradius og mer omfattende utstyr enn hva man kan regne med hos den enkelte feltforsker. Den bør dessuten kunne bistå den- eller de lokale feltforskere ved undersøkelser av viktige saker.

På prioriteringslisten for NUFOC Østlandet står også en INFORMASJONSSEKSJON og det er fra vår side framsatt forslag om å henlegge denne til Drammen.

Vi mener å ha grunn til å kunne vente oss meget av NUFOC Østlandet i tiden som kommer !

UFO - LITTERATUR

DANSKE BØGER

George Adamski : DE FLYVENDE TALLERKENER OG VOR FREMTID	20,90
- : KOSMISK VIDEN - 100 spørgsmål & svar, hefte	8,70
H C Petersen (rød): GEORGE ADAMSKI BERETTER II	52,20
C T Fontes : TRINIDADE OBSERVATIONERNE, hefte	8,25
NY: Ole Henningsen (rød): UFO'ER PÅ RADAR, hefte	8,70
John A Keel: SPØGELSESPLANETEN, pocket	16,10
NY: Brinsley Le Poer Trench: UFO-MYTEN OG DE PSYKISKE FÆNOMENER	25,00
Vallée & Olmos: UFO'ER OVER SPANIEN OG PORTUGAL, hefte	13,90
NY: Willy Wegner: UFO-LANDINGER I DANMARK	16,95

SVENSKA BÖGER:

George Adamski: OMBORD PÅ RYMDSKEPP, indb.	32,25
Bjarne Håkansson: UFO-GÅTAN	28,25
M K Jessup: UFO OCH BIBELN	22,25
K Gosta Rehn: TEFATEN AR HAR	43,40
NY: Staffan Stigsjö: TEFATSFOLKET - VANNER ELLER FIENDER ?	51,95
- : TEFATSFOLKET SER OSS	47,65
Borgny Tingstedt: UFO OCH RELATIVITETSTEORIN	31,75

ENGELSKE POCKETBOOKS:

Charles Bowen: THE HUMANOIDS	12,40
Robert Chapman: UNIDENTIFIED FLYING OBJECTS	13,25
NY: Robert Emenegger: UFO'S PAST, PRESENT & FUTURE	14,35
John G Fuller: INCIDENT AT EXETER	14,35
- : THE INTERRUPTED JOURNEY	14,35
J Allen Hynæk: THE UFO EXPERIENCE	12,85
NY: Donald E. Keyhoe: ALIENS FROM OUTER SPACE	9,80
McWane & Graham: THE NEW UFO SIGHTINGS	11,75
Ralph & Judy Blum: BEYOND EARTH - MAN'S CONTACT WITH UFOs	15,45
Ivar T. Sanderson: INVISIBLE RESIDENTS	10,45
Jacques Vallée: ANATOMY OF A PHENOMENA-UFOs in Space	14,35
NY: Clifford Wilson: UFOs AND THEIR MISSION IMPOSSIBLE	14,35
NY: Richard Winer: THE DEVIL'S TRIANGLE	15,65

Samtlige priser er danske kroner excl. moms.

Skriv efter gratis komplet katalog.

V A L B Y A N T I K V A R I A T & B O G I M P O R T

Valby Langgade 116, DK-2500 Valby, Danmark

Telefon: 01 467307 Postgiro 5221218

FREMMEDE UBÅTER I NORSK FARVANN ---

"Det er ikke bare gjetninger", uttalte den norske forsvarsminister Johan Kleppe til reporterne, "vi må holde oss til fakta. det er en fremmed undervannsbåt i norske farvann. Dette er basert på både visuell og teknisk informasjon."

Norske autoriteter mente de hadde fanget en mystisk ubåt i en av sine fjorder, og en flåte på 30 marineskip jaget avsted til åstedet. Men til tross for det stramme nett av krigsskip (også inkludert amerikanske og britiske enheter) som patruljerte fjordmunningen, forsvant den fremmede ubåten til autoritetenes store forbauselse. Men dette var ikke første gangen at et fremmed dypvannsfartøy unngikk sine forfølgere. Rundt om i verden har mariner snesevis av rapporter i sine arkiver om uforklarlige farkoster som er blitt sett flytende, som har dykket eller tatt av, og gått til vær fra sjøer, fjorder og bukter, men enda har ingen klart å løse

MYSTERIET OMKRING DE FREMMEDE UBÅTER

Av John A. Keel

I de siste 20 år har store flåter av skip og fly vært engasjert hundrevis av ganger i vidt forskjellige strøk av verden for å ettersøke, ja endog gjøre forsøk på å ødelegge mystiske ubåter som tydeligvis ikke tilhører noen kjent nasjon. Disse fantomubåter er blitt observert av hele skips- og flymannskaper, og er blitt oppfanget på radar og sonar. Ved flere anledninger er de til og med blitt "fanget" i bukter, fjorder og elver, men likevel har de alltid klart å unnslippe sine forfølgere.

Øyenvitnebeskrivelser indikerer at disse merkelige undervannsfarkoster er betydelig større enn hvilkensomhelst amerikansk eller sovjetisk atomubåt. Deres overflate og overbygning er fullstendig glatt og jevn, og de har ingen synlige luker eller annet utstyr. Og hva som synes enda mere utrolig er at vi nå kjenner en mengde gode observasjoner hvor gjenstandene ikke bare har passert på overflaten, men i virkeligheten har hevet seg til vær og skranglet avgårde som gigantiske luftskip.

"Kaptein Nemo lever !" En pensjonert sjøoffiser i Silver Spring Md., lo, nylig av dette, idet han refererte til Jules Vernes fiktive superubåtkaptein. "Jeg så en av gjenstandene under WW II i Nord-Atlanteren. Vi var på anti-ubåttjeneste nær Grønland da vi fikk øye på den største ubåt jeg noensinne har sett. Den var i overflatestilling. Vi trodde det var en tysk ubåt, kan hende en ny type hemmelig våpen, og vi åpnet ild med alle kanoner vi hadde på destroyeren. Ubåten hadde et digert, glassaktig glatt utkikkstårn, så vi skjønte det ikke kunne være noen hval. I samme øyeblikk som våre granater begynte å slå ned rundt den, stakk den av og den gjorde større fart enn noen ubåt var i stand til. Den var ute av synskretsen i løpet av få minutter. Vi hadde ingen sjanse til å innhente den."

Skjønt disse undervannsfartøyer er blitt observert over alt i verden, viser de en besynderlig tendens til å oppholde seg nordenfor polarcirkelen i nærheten av de skandinaviske land, i forræderiske, isbergfylte farvann. Det aller nyeste tilfelle fant sted i en avsides fjord 60 eng mil inne i landet. Den norske marine med bistand av NATO-skip og fly, mislyktes i forsøket på å fange den mystiske ubåten. En fisker, Mons Langeteig, sto ved bredden av Sognefjorden i nærheten av Vangsnes om kvelden den 12 nov 1973 da han plutselig ble overrasket over å få øye på noe som liknet et periskop som laget krusninger på overflaten. Denne kvelden oppfanget radaren på Vangsnesferjen et uventet "blip". Andre sjøfolk observerte

også det enorme, mørke objektet og trodde det var en hval, skjønt det var uvanlig at disse oppholdt seg så langt inne i fjorden. I løpet av en uke ble meldt om 10 observasjoner av fartøyet, og en enhet av sjøforsvaret hadde oppdaget en svær, metallisk ting, som beveget seg omkring i fjorden. Krigsskipet "Trondheim" satte kursen innover fjorden og oppnådde sonar-kontakt med objektet. Det norske forsvarsdepartement sendte ut en formell kunngjøring om at en fremmed ubåt oppholdt seg i farvannet. Og flere skip og mere utstyr ble i all hast sendt til området. "Vi kan ikke engasjere oss i gjetninger", sa forsvarsminister Johan Kleppe til reporteren. "Vi må holde oss til fakta. Og disse er at en fremmed ubåt oppholder seg i norske farvann. Dette faktum er basert på både visuelle og tekniske informasjoner".

Innløpet til fjorden er 650 fot dypt og hele vannveien er kantet med høye fjell. Det finnes ikke noe av militær betydning i dette området. Norske aviser påpekte derfor at det ikke skulle være noen grunn for en "spion-ubåt" til å oppholde seg der. Norske farvann var imidlertid akkurat da skueplassen for militære øvelser for skip fra NATO-flåten, så det var en del del spekulasjoner om det muligens kunne være russiske fartøy som spionerte på øvelsene. Men ved denne tiden var Norge engasjert i vanskelige diplomatiske forhandlinger med Sovjet og det ville ha vært en stygg tabbe for russerne eller andre jernteppeland å sette disse forhandlinger i fare ved å krenke norske farvann på en slik høyrøstet måte.

Tilstedeværelsen av ubåten viste seg å få politiske følger i Norge av den største betydning, fordi presse og publikum skrek opp om aksjon. Norge sendte ikke bare hele sin flåte på 30 krigsskip og uncervannsbåter inn i fjorden for å etterforske saken, men enheter av NATO-flåten, inklusive amerikanske og britiske fartøyer og helikoptre, ble i all hast dirigert til skueplassen. Lokaliseringen av ubåten var nøyaktig utført ved hjelp av sonar, og flåten hadde stengt alle mulige veger for å unnsnippe. Dypvannsbomber var systematisk sluppet over hele området i forsøk på å tvinge ubåten opp til overflaten. Norske myndigheter skrøt av at ubåten umulig kunne unnsnippe og at mysteriet snart ville være løst. "Det er vår plikt å forsvare landet vårt", erklærte den norske general H. F. Zeiner-Gundersen - "og å jage på flukt hvilket som helst skip eller undervannsbåt som gjemmer seg i våre farvann. Det får ikke hjelpe om det tilhører en større nasjon."

Men til tross for det tette nett av krigsskip i Sognefjorden, syntes ubåten å ha unnslipt ca 23 november 1973. Denne kvelden rapporterte vitner som oppholdt seg ved Lusterfjorden, en gren av Sognefjorden, at de hadde sett "en stor, mørk gjenstand bevege seg nær overflaten i syv minutter før den forsvant." Nesten samtidig rapporterte ot krigsskip fra Aurlandsfjorden, en annen gren av Sognefjorden, at de hadde registrert en stor gjenstand på sine instrumenter. Og en gått på 14 år, Martin Nielsen, fortalte myndighetene at han hadde sett "seks raketter" bli skutt rett opp av vannet og forsvinne i luften. En norsk avis antydte at det "kunne ha vært signaler til personer på land". Samme kveld begynte serier av røde og grønne lys å blinke høgt oppe i de nesten utilgjengelige, snødekte fjellsider ved Aurlandsfjorden. De norske militære befalingsmenn begynte å snakke om "lysfenomener", innbefattende et mystisk "helikopter" som ikke tilhørte flåten. Om kvelden den 24 november gjorde flåten et massivt forsøk på å bombe området for å tvinge ubåten opp til overflaten. Plutselig oppsto et totalt kaos idet alle elektroniske apparater på alle skip ble satt ut av funksjon. Radiokommunikasjon mellom skipene ble ikke lenger mulig, og radar og sonar-utstyret var ubrukbart !

usavlig et disse oppholdt seg så langt inne i fjorden. I løpet av en uke ble meldt om 10 observasjoner av fartøyer, og en enhet av sjøforsvaret hadde oppdaget en sver, metallisk ting, som bevoget seg omkring i fjorden. Krigsskipet "Trondheim" satte kursen innover fjorden og oppnådde sonar-kontakt med objektet. Det norske krigsskipet sendte ut en formell kunnngjøring om at en fremmed ubåt oppholdt seg i farvannet. Og flere skip og mere utstyr ble i all hast sendt til området. "Vi kan ikke engasjere oss i gjestinger", sa forvarerminister Johan Kleppe til reporteren. "Vi

TIL ABONNENTENE

Vi beklager å måtte meddele at vi på grunn av økende omkostninger må holde faktum er basert på både visuelle og tekniske in-

ser oss nødsaget til å heve abonnementsprisen til

Innlaget til fjorden er 650 fot dypt og hele vannveien er kontet med høyte fjell. Det finnes ikke noe av militær betydning i dette området. Norske aviser påviste derfor et bef kr.40,- ubåt til å oppholde seg der. Norske forvern var imidlertid akkurat da skulplassen for militære evakuer for skip fra NATO-fjåten, så det var en del del spekulasjoner om det muligens var en ubåt. Men ved denne tiden var Norge engasjert i venskapsdiplo-

fra og med 1976. (Kr. 20,- pr utgave).

Imidlertid håper vi at våre lesere vil vise forståelse for dette ledd i den generelle prisstigning, og fortsatt finne abonnementsprisen akseptabel.

senste betydning, fordi prosess og publikum av undersannstater sendte ikke bare de i sin fiske på 30 krigsskip og undersannstater inn i fjorden for å etterforske saken, men omhøret av NATO-fjåten, inklusive amerikanske og britiske fartøyer og helikoptre, ble i all hast dirigert til skulplassen. Lokaliseringen av ubåten var nøyaktig utført ved hjelp av sonar, og fjåten hadde stoppet alle mulige vegter for å unnsilpe. Dypvannsbomber var systematisk sluppet over hele området i forsek på å tvinge ubåten opp til overflaten. Norske myndigheter skret av at ubåten umulig kunne unnsilpe og at mysteriet snart ville være løst. "Det er vår plikt å forsvare landet vårt", erklærte norske general H. F. Zornier-Gundersen -"og å jage på flukt hvilket som helst skip eller undervannsbåt som gjemmer seg i våre farvann. Det få ubåter som tilhører en større nasjon."

Men til tross for det dette ubåtskip i Sognfjorden, syntes ubåten å ha unnsilpet ca 23 november 1973. Denne kvelden rapporterte vitner som oppholdt seg ved Lusterfjorden, en gren av Sognfjorden, at de hadde sett "en stor, mørk gjenstand bevege seg nær overflaten i syv minutter for den forsvant". Nesten samtidig rapporterte et krigsskip fra Aurlandsfjorden, en annen gren av Sognfjorden, at de hadde registrert en stor gjenstand på sine instrumenter. Og en gltt på 14 år, Martin Nielsen, fortalte myndighetene at han hadde sett "seks toketter" bli skuttet opp av vannet og forsvinn i luften. En norsk avis antydte at det "kunne ha vært signaler til personer på land". Samme kveld begynte serier av grønn lys å blinker høyt opp i de nesten utlignende, andekte fjellstier ved Aurlandsfjorden. De norske militære beredingsmenn begynte å snakke om "lysfenomener", innbefattende et mystisk "helikopter" som ikke tilhørte fjåten. Om kvelden den 24 november gjorde fjåten et massivt forsek på å bombe området for å tvinge ubåten opp til overflaten. Rusestilt oppsto et totalt kaos idet alle elektroniske apparater på a i e skip ble sett ut av funksjon. Radiokommunikasjon mellom skipene ble ikke lenger mulig, og roder og sonar-utstyret var ubrukbart!

Dette var det siste store "slaget". Den 27. november kunngjorde den norske regjering at undervannsbåten var forsvunnet. Forsvarsminister Kleppe uttalte i en spesiell TV-melding til det norske folk: "Jeg beklager at det ikke lyktes oss å bringe undervannsbåten opp til overflaten og identifisere den." Et solid teppe av sikkerhetsforanstaltninger dekket hele denne forvirrende operasjon, og både den norske og enheter av NATO-flåten forlot fjorden tomhendt.

På en eller annen måte hadde den svære undervannsbåten reddet seg ut i åpen sjø, en avstand av ca 60 engelske mil. Fire fregatter, en torpedobåt og andre fartøyer som vaktet innløpet til fjorden, hadde ikke på noe tidspunkt oppnådd kontakt med den flyktende ubåten. I Sovjet hadde regjeringsorganet "Izvestia" merkelappen "heksejakt" på denne affæren og benektet ettertrykkelig at ubåten hørte til noen av landene i Sovjetblokken. En uke etter at den store norske ubåtskrekken var over, rapporterte vitner, bosatt ved Hardangerfjorden, 10 mil syd for Sognefjorden, at de hadde observert et periskop og et utkikkstårn i farvannet. Engstelige autoriteter i Norge erklærte at de ville tvinge fram en ny ettersøking etter gjenstander.

Den 7. desember og atter igjen den 9. rapporterte fiskere i Disko Bay-området ved Grønland at de hadde sett en mystisk undervannsbåt i en fjord, dypt inne i landet. Danmark sendte straks et krigsskip med et helikopter til dette området. Nordmennene og danskene burde kanskje ha konsultert de svenske myndigheter fordi Sverige allerede hadde drovet jakt på fantombåter i årevis! Den 12. september 1969 ble svenske myndigheter foruroliget ved å observere en av disse gjenstander i et "begrenset militært område" i nærheten av Stockholm. Svenske skip sperret området og skroet av at de hadde satt en felle for ubåten. Den kom seg imidlertid vekk. Men et år senere, den 12. mars 1970, kom den tilbake. Igjen tørnet den svenske flåte ut, og enda en gang forsvant ubåten. Tidligere, den 24. august 1962, ble innbyggere på Godtland, en øy utenfor den svenske kysten alarmert ved å oppdage en "mystisk ubåt". Skip fra den svenske marine hastet avsted til øya, lokaliserte ubåten med elektronisk utstyr, og sperret området med dypvannsbomber, men på en eller annen måte unngikk ubåten bombene.

Beretningen om disse mystiske undervannsfartøyer går imidlertid mye lenger tilbake i tiden. Det var perioder med ubåtskrekk i 20-årene. Den alminnelige teori blant folk var at det dreide seg om overløpere av tyske ubåter. Men selvfølgelig trængte ubåter da som nå betydelige mengder brønsel, matvarer og andre forsyninger, og det er ganske urimelig at en ubåt i krigstid kunne holdes i operativ stand i svært lang tid hvis den ikke kunne skaffe slike forsyninger.

Skandinaviske etterforskere, som Jan-Ove Sundberg og Åke Franzen fra R i k s o r g a n i s a t i o n e n U F O - S v e r i g e, har gjennomført gamle avisarkiver og rekonstruert nå glemte hendelser fra 1930-årene. Det begynte i 1930 da Sverige, Norge og Finland ble oversvømmet av "spøkelsesfly" som vekket opp myndighetene i disse landene, hvilket førte til en massiv jakt og etterforskning i samme skala som ubåtjakten i november 1972. Det var hovedsakelig områdene nord for polarsirkelen som ble besøkt av "spøkelsesflyene". De dreide seg for det meste om nedsnødde, berglunde og tynt befolkede strøk. Dag etter dag og natt etter natt i løpet av vinteren 1933-34, passerte spøkelsesflyene i regulære ruter. Noen av spøkelsesflyene ble beskrevet som ganske ordinært utseende fly, gråmalt, uten identifikasjonsnummer eller andre kjennetegn. Noen var forsynt med flere motorer. De fløy ofte i formasjoner på 3 eller 4 i tretoppshøyde over byer og landsbyer, mens på samme tid mange mennesker fortalte at de hadde fått inn underlige signaler på sine radiomottakere. Og en del mystiske, uidentifiserte skip, ble observert i de kalde, arktiske farvann.

Alle slags teorier og spekulasjoner ble satt fram, men ingen av dem ga tilfredsstillende forklaring på alle fakta. Sovjetunionen hadde ingen virkelig luftflåte og liten flyindustri på denne tiden. Hitler hadde nettopp kommet til makten i Tyskland og hadde enda ikke begynt gjenoppbyggingen av Luftwaffe. I alle tilfelle ville det ha vært fullstendig vanvidd for enhver fremmed makt å våge overflygninger over Skandinavia, fordi et uhell kunne ha utløst gnisten til en ny verdenskrig.

Svenske myndigheter var spesielt bekymret fordi spøkelsesflyene gang på gang returnerte til begrensede militære områder, manøvrerte over fort og flåtestasjoner, og loilighetsvis besøkte nettopp de steder hvor de mystiske ubåter ble ettersøkt 30 år senere. Disse fantomflyene opererte gjennom hele 1930-årene (de ble også sett over England, Frankrike, ja til og med over New York City). Etter at ett av de gjentagne ganger hadde summet over Boden fästning, Sverige, i 1937, ble det holdt et formelt regjeringsmøte. Den svenske forsvarsminister uttalte at omfattende undersøkelser var blitt foretatt, at spesielle sokelys og lytteapparater var blitt innstallert i observasjonsområdene, og at alle resultatene var negative. Denne septembermåneden sirklet "uvante fly" flere ganger over flåteinstallasjoner ved Karlskrona, og en mystisk ubåt skulle ha vist seg der i 1970.

Likhet med spøkelsesflyene har ubåter vært hyppige gjester i farvannene rundt Skotland og England. Den 12 februar 1965 rapporterte 4 vitner å ha sett et spøkelsesfly dukke med i sjøen i nærheten av Minehead ved kysten av North Devon. "Flyet var så usedvanlig at det måtte tiltrekke seg vår oppmerksomhet", sa en av vitnene. "Det var et eller annet unormalt ved flyet. Det virket uklart, hadde et tåket utseende, skjont det var verken skodde eller tåke i nærheten. Det kom fram fra baksiden av en treklynge. Så forsvant det bokstavelig talt for våre øyne. Det underligste av alt var at det ikke laget noen lyd og ikke syntes å ha noen motorer. Men det var sikkert ikke noe glidefly". Skip og helikoptere fra RAF undersøkte området, men kunne ikke finne det minste spor av noen ting. En annen større ubåtundersøkelse fant sted i Argentina i februar 1960. Etter at troverdige vitner fortalte at de hadde sett en merkelig utseende metallisk kjempesigar gli over farvannet ved San Martin og Nuevo-gulven, sendte den argentinske flåte en stor styrke med skip og fly til området, som tilfeldigvis lå helt opp til sydpolsirkelen. I to uker droppet sjøforsvaret dypvannsbomber og undersøkte Nuevo-gulven med sonar. De oppdaget ikke bare én, men to undervannsbåter. Gjenstandene oppholdt seg i neddykket tilstand, men skjont de argentinske myndigheter trodde de hadde fanget "tingene" i gulven, forsvant de likevel til sist. En innfødt i området skal ha sagt til en pensjonert konsulatoffiser ved navn Gordon: "Det er helt sikkert at i San Matiasgulvens dyp finnes det en base for flygende tallerkener". Disse hendelser er alminnelig kjent i hele Patagonia-området, hvor det er en ganske vanlig og normal ting for folk å høre at det blir snakket om Marsbeboere.

I 1965 var den mystiske ubåten på ferde rundt Australia og New Zealand, og forårsaket en massiv ettersøking, foretatt av den Kongelige Australske Marine. I denne januar-måneden rapporterte en flypilot å ha sett en lang metallisk gjenstand, som "ikke hadde form som en vanlig ubåt", i grunt vann ved enden av Kaipara Harbour, New Zealand. Piloten sirklet rundt den og merket seg at den ikke hadde noen overbygning, men en luke på toppen. Ettersøkere fra marinen fant ingen ting og mente at det var altfor grunt der for en ubåt. Fire måneder senere ble tre forskjellige ubåter observert i løpet av fire dager i nærheten av Brisbane, Australia. Gjenstandene var minst 100 fot lange med små oppbygninger montert på akterstevnene. En privat

En privat pilot, C. Adams og en TV-kameramann, Les Hendy, så i juni fem "mystiske gjenstander" flyte i farvannet ca 150 miles nord for Brisbane. Det var ganske typisk at et stillhetens teppe senket seg over den australske marine etter at den hadde vært vitne til disse hendelsene. Ved midnatt den 30 juli 1967 skremte en lysende ubåt opp mannskapet på et lasteskip, "Naviero", som var lastet med eksplosiver. Dette skjedde utenfor kysten av Brasil. Kaptein Julian Ardanza fortalte: "Vi så tydelig et underlig skrog til styrbord, det var ca 30 meter langt. Gjenstanden ble sett i undervannsstilling med en strålende klar silhuett og utstrålte et sjeldent blått og hvitt lys. Vårt skip fortsatte å holde den samme farten. Gjenstanden økte hastigheten og returnerte mot havnen under fottene våre. Så forsvant den i meget stor fart. Det virket som det var en ubåt.... Jeg har ingen ide om hva slags skip det kunne være."

(Forts neste nummer).

NAMSENFJORDEN - forts fra side 1

Ved å slepe sonden langs bunnen omkring fant vi at selve bunnen besto av leire.

Dette stemmer bra med ekkoloddregistreringene fra i fjor, og denne "tingen" synes ganske umotivert plassert midt ute på den flate leirebunnen. Den er heller ikke antydning på de beste drafft.

Grunnen til at vi ikke oppnådde noe utslag, selv om det skulle dreie seg om en gjenstand av metall, kan være meget enkel. Detektoren som vi benyttet var nemlig konstruert slik at sonden er avhengig av direkte berøring med metall for å avgi reaksjon. Dersom gjenstand av metall hadde blitt tilgrodd med sjovekster, dekket av slam etc., i løpet av alle disse årene, ville detektoren ikke gi utslag. Vi forsøker derfor nå å finne fram til en konstruksjon som kan gi reaksjon på en viss avstand, f.eks. en halv meter eller så.

Konklusjonen etter undersøkelsen i år kan bare bli den samme som i fjor: På bunnen av Sundsråsa, i det området som vi på bakgrunn av omfattende beregninger fant som det mest sannsynlige nedslagsfeltet for Lorentz Johnsen's rapporterte UFO, befinner det seg stadig noe som stikker temmelig mange meter opp fra bunn-nivået Ifølge ekkoloddet ca 20 meter. Derved reiser naturligvis det store spørsmålet seg nok en gang: Vil det være mulig å løse mysteriet neste sommer? Ett står klinkende klart. Dersom enda en undersøkelse skal settes i gang - den tredje i rekken - må det sorges for å gjøre den så omfattende og adekvat at resultatet en gang for alle blir avgjort uten skygge av tvil. Det vil da kreves en god del utstyr, inkl. froskemenn og kanskje en dypvannsdykker. Det er uten videre klart at en slik aksjon ville komme til å koste temmelig mange tusen kroner, ikke minst fordi erfaringen har vist at det er altfor usikkert å sette sin lit til frivillig, idealistisk innsats hos deltakerne. Alt som trengs må denne gang leies mot full betaling.

Vil noe slikt være mulig? Vi har vurdert saken og kommet til at den viss mulighet er tilstede. Tildragelsene i Namsenfjorden har vært gjenstand for enorme oppslag i flere utenlandske ukeblad og tidsskrifter. Den muligheten vi tenker på er finansiell støtte fra disse organer, evt. fra bemidlede enkeltpersoner som faktisk allerede har sagt seg interessert i saken.

Vi har allerede nå tatt de første skritt i retning av å undersøke mulighetene for en slik finansiering, og skal underrette våre lesere om resultatet når den tid kommer.

Til slutt vil vi gjerne få rette en takk til fabrikkier Trygve Larsen for lånet av detektoren, og ikke minst for at han midt i en travelt uke personlig brakte utstyret den lange veien fra Tyristrand til Namsenfjorden!

Vi takker også hver enkelt av dere som bidro til å muliggjøre undersøkelsen ved å sende penger til støttefondet. Også i år kostet aksjonen en hel del, så hvert eneste bidrag kom vel med ved siden av våre private uttellingene.

Forøvrig ser vi det slik at en undersøkelse med undervanns-metall-detektor skulle være tilstrekkelig betydningsfull til at utgiftene i denne forbindelse lar seg forsvare.

Saken ble slått stort opp i de lokale aviser, og Leif B Lillegård gjorde et opptak for radioprogrammet "Ekko" - et innslag på nesten et helt kvarter.

MERKELIG AVTRYKK I ÅKER PÅ FETSUND

Saken ble første gang omtalt i Arbeiderbladet, Oslo, den 15. juli d.å., hvor det heter:

"Torken herjer i bondens åker for tida, men at alle kornstrå var brent ned i en sirkel med en meters diameter, syntes småbruker Ingar Ramslie var merkelig. I kornåkeren, bare 22 meter fra våningshuset hans, fant han en blå-grå stein som det luktet svovel av. Kunne dette være en meteorstein? (I så fall meteoritt, herr journalist - red.) Det forklarte i alle fall de svidde kornstråene og at steinen hadde trengt noen cm ned i bakken. Arbeiderbladet påtok seg å konsultere eksperter på Geologisk Museum. En rask gjennomgåelse av steinen ga det resultat at en meteorstein var det helt sikkert ikke. Mineralet i den forekom de lærde geologer å være av typisk jordisk herkomst. Nærmere bestemmelse av steinens opprinnelse og hvorfor den evt hadde svidd åkeren under landingen er dermed fortsatt uopplært. Det lå flere mindre steiner av samme slaget like i nærheten og rundt disse var kornstråene brunsvide. Med den varmen vi har om dagen kan vi ikke skjønne at noen orker å stille i stand så mye bråk for å spoke med andre. Ikke foregår det sprengninger i nærheten heller. Har noen av våre lesere energi for tida til å spekulere ut troverdige forklaringer er vi meget takknemlige. I mellomtida studerer våre geologiske eksperter steinen, og vi håper med det første å bringe opplysninger om hva steinen består av."

Den 21 juli kommer en ny overskrift i Arbeiderbladet:

"UFO I ÅKEREN PÅ FETSUND?"

Det mystiske himmellegeme vi presenterte forleden dag har vekket våre UFO-forskere opp av dvalen i sommer. Disse mistenksomme tvilerne som tar på seg å finne en forklaring på de såkalte uidentifiserte flygende objekter, lot ikke sjansen gå fra seg til å løse mysteriet vårt. En hel delegasjon av dem dro ut i åkeren sammen med gårdbrukeren som oppdaget det hele. Og tenkte vi det ikke - når slike fantasifulle entusiaster leter etter noe så finner de det vi andre ikke ser. De fant ut at det brente hullet ikke var sirkelrundt men korsformet slik som skissen viser. Slike ting gjør jo det hele mer spennende, ikke sant. Vi må ikke glemme steinen heller. Det er brakt på det rene at den ikke er radioaktiv og at den sannsynligvis består av kalkstein og kvarts. Altså ingen uranklump fra et sprengt atomkraftverk i Sverige, kjære yrkesdemonstranter.

Det er nå noen uker siden dette mystiske avtrykket i kornåkeren på Fetsund ble til og ennå vokser det ikke noe i det jordsmonnet som ble blottlagt. Så bruk fantasien kjære lesere. Ennå klor alle våre kjønte eksperter seg i hodet og flere av dem ventet å engasjere seg i problemet så snart fellesferien er overstått. Selv har vi vår egen teori - nei, vi roper den ikke foreløpig. Så lenge fenomenet tas såpass alvorlig av seriøse og pålitelige mennesker, er det vår plikt å gi saklige og korrekte informasjoner."

Så langt Arbeiderbladet.

Den delegasjonen som avisen sikter til var Erik- og Elbjørg Fjeldberg, samt Kåre Elvik, NUFOC Østlandet, Lillestrøm. De foretok de nødvendige undersøkelser og fant ganske riktig en del ting som Arbeiderbladet hadde oversett. Avtrykket var klart formet som et kort - 135 cm langt og 110 cm bredt, plassert i retningen nord-syd. En prøve ble først sendt til Statens Plantevern, Landbrukshøgskolen på Ås, for å bringe på det rene hvorvidt giftstoffer som sprøyteveske el l var inne i bildet. Det ble slått fast at spor etter noe slikt ikke fantes. Dermed skulle også muligheten for svindel være betraktelig redusert.

Den litt merkelige "stenen" som kanskje mer minner om en form for slagg, er lett og porøs og kan knuses til pulver mellom fingrene. Vår feltforsker på Holter, Kjell Christensen, har rørt ut litt av dette pulveret i vann og målt PH-verdien. Resultat: PH 11,7 NUFOC's laboratorieseksjon på Lillestrøm har naturligvis satt i gang mer omfattende analyser av steinen, og resultatet ventes å foreligge snørt.

I Arbeiderbladet for 24 juli har Elbjørg Fjeldberg denne kommentaren:

-For det første har vi ikke ligget i dvale, men har hatt øyne og ører i helspenn. Derfor havnet vi da også ute i den omtalte åkeren, som Arbeiderbladet inviterte til. Vi var ikke i stand til å finne hullet etter stenen som skulle ha trengt noen cm ned i bakken (Arbeiderbladet 15.7.75). Men det skulle sannelig ikke rare observasjonen til for å se korset. Hvordan det er oppstått av en sten - se, det har vi ingen forklaring på. Hadde det bare ikke vært for det delvis avsviddet kornet og sterkt hemmet vekst kunne vi trodd at Arbeiderbladet hadde vært ute med en grov sommerspok. Rett og slett listet seg ut i natten og tråkket og luket dette nå så berømte avtrykket, og lagt en mystisk svovelstinkende sten på hovelig plass. Bare for å gjøre det hele mer spennende. Vi har ingen teori om hva dette fenomenet kan ha vært. Rart var det, det er sikkert. Det er sant at vi alle klor oss i hodet, og det kommer vi til å fortsette med inntil Arbeiderbladet legger fram sin egen teori. Den håper vi bygger på saklig viten. Men innen den tid er vi kanskje hårløse..

Hilsen en av de tre i delegasjonen, Elbjørg Fjeldberg.

Ypperlig arbeide fra først til sist - utført av NUFOC Østlandets hovedgruppe på Lillestrøm ! Vi kommer tilbake til avtrykket når noe nytt foreligger.

-----0-----